

تویی پروانه ای که سوخته بالت دوباره غیرت ذکر و خیال
همیشه میزنی به آب و آتش همیشه کارمون با ماه و سال
همیشه کوه باشی زیر آبا همیشه آب شه قلب زلالت
تویی که جون فشونی تو رگات دلاور رنگ ایثار مدالت
لباست رنگ خون دلت آبی دریا
برا من جون پناهی تو این دلواپسی ها
هنوزم مادرت چشم انتظاره هنوزم دخترت دل بیقراره
میدونم برمی گردی ، خیلی سخته اگر این بغض دلتنگی بذاره (۲)
اگر این بغض دلتنگی بذاره
تو جونت رو گرفتی روی دست تا اینکه تو دلی غصه نباره
فدای اون نگاه آخری که برامون یه بغل گریه میاره
(لباست رنگ خونه دلت آبی دریا
برا من جون پناهی تو این دلواپسی ها) (۲)